

O preocupare constantă a convorbiriștilor a fost și s-a perpetuat în edificarea, consolidarea și afirmarea conștiinței naționale, fie direct în paginile revistei, fie la foile unde colaborau. Mihai Eminescu și-a publicat aproape integral opera lirică antumă în paginile *Convorbirilor literare*. În ce privește publicistica, pe lângă prelecțiunea publică din 14 martie 1876, *Influența austriacă asupra românilor din Principate*, apărută în nr. 5, 1 august 1876, a mai fost prezent și cu alte câteva scurte note. Majoritatea copleșitoare a paginilor de publicistică va fi publicată, în principal, în *Curierul de Iași* și *Timpul*, foi la care de altfel a și lucrat. În volumul de *Opere politice* pe care l-am redactat și organizat pe mari tematici, inițial în trei volume, primul volum, din 1997, cu aproape 500 de pagini, adună texte cu trimitere strict la problematicile atingătoare direct de români și anume: *Unitatea Românilor*, *Românii din Basarabia*, *Românii din Bucovina*, *Românii din Dobrogea*, *Românii din Transilvania*, *Românii din afara Țării*, *Independența*. Cele trei volume tipărite integral până în anul 2000 vor fi adunate într-un singur volum, de aproape 1600 de pagini, care apare în anul 2008, tot la Editura Timpul. Era de așteptat ca între provinciile care încă nu erau părți din România celor două Principate Unite (Moldova și Țara Românească) Bucovina, ținutul în care la Cernăuți urmează gimnaziul, să nu lipsească din publicistica poetului. De altfel, între poemele găzduite de revista *Familia*, în nr. 25, 14/26 august 1866, aflăm *La Bucovina*, din care vom cita strofa finală: „Mână doru-i tainic colo, înspre tine,/ Ochiul îmi sclipește, genele-mi sunt pline,/ Inima mi-i grea;/ Astfel totdeauna, când gândesc la tine,/ Sufletul mi-apasă nouri de suspine,/ Bucovina mea!”.

Casian Maria Spiridon

MIHAI EMINESCU BASARABIA ȘI BUCOVINA

MIHAI EMINESCU

BASARABIA ȘI BUCOVINA

